

ikke Situationen er, at det skulde være nødvendigt at gaa til en ligefrem Forhugning af vore Skove.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

E. Rasmussen: I Lighed med de to foregaaende Talere kan jeg anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget. Naar det foreslaas, at der i Aar kun skal hugges 60 pCt. af det Kvantum, der blev hugget i Fjor, skyldes det for en stor Del, at vi gaar bort fra den Fordelingsinstitution, som vi har, med Amtsfordeling og med Statens tilsynsførende Tillidsmænd. Jeg er ikke sikker paa, at det i alle Tilfælde vil være ganske heldigt, at vi gaar bort fra dette, men det er nu en Gang moderne, at vi skal afvikle, og dette er jo en Afviklingslov, og naar vi skulde bort fra dette, maatte vi selvfølgelig indskrænke Plighugsten, den Træmasse, som vilde blive til Raadighed, fordi der ikke var den fornødne Kontrol og den Fordelingsinstitution, som var nødvendig, naar der skulde hugges saa store Masser. Men vi maa jo haabe, at det vil lykkes Kommunerne nogenlunde at faa det, de vil have Brug for til Fordeling særlig til ubemidlede, til Trods for at Fordelingsinstitutionen er borte.

Jeg kunde have Lyst til at omtale et Par af de Ændringsforslag, som i Landstinget er stillede med Tilslutning fra Ministeren. Det første er Ændringsforslag Nr. 4 til § 3, som gaar ud paa at fastsætte en bestemt Dato, paa hvilken Brændselsnævnets Virksomhed skal ophøre. Jeg synes ikke, det er nogen klog Foranstaltning i et Lovforslag som dette at vedtage, at paa en bestemt Dato skal et Udvalg, som har et bestemt Arbejde, ophæves. Jeg synes, det naturlige og rigtige maa være, at dette Udvalg faar Lov til at arbejde, indtil det har afviklet disse Forhold. Men endnu mere mærkeligt er det, at det er Venstre og det konservative Folkeparti, der i Landstinget har stillet dette Forslag om, at paa en bestemt Dato skal Udvalgets Arbejde ophøre og overgaa til Indenrigsministeren. Omkring paa Møderne ude i Landet hører vi jo stadig, at Indenrigsministeren vil administrere alt og tage Arbejdet fra Rigsdagen, men her paa Rigsdagen stiller man et Ændringsforslag, som siger, at det Udvalg, som Rigsdagen selv har valgt til at varetage dette Arbejde, skal ophøre paa en

bestemt Dato og dets Arbejde overgaa til Indenrigsministeren. Jeg synes, det er en mærkelig Stilling at indtage, men det maa de jo om, om de kan faa det til at rime. Men da det forhaabentlig ikke kan gøre megen Skade, skal jeg ikke sætte mig imod det. Jeg synes kun, det var mere rimeligt, at de Folk, som har haft med dette Arbejde at gøre, og som har det fornødne Kendskab til og Indsigt i disse Forhold, gjorde Arbejdet færdigt.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 6 gaar ud paa, at den Ret, Ejere eller Brugere af Moser har til at faa eksproprieret en Vej for at muliggøre Produktionen af Tørv, ogsaa skal ophøre om 5 Aar. Jeg synes, en saa fornuftig og praktisk Bestemmelse burde være varig. Naar det er en Betingelse for, at der kan produceres Tørv i Moserne, og det er anbefalet af Amtsaadet, kan jeg ikke se nogen som helst Grund til ikke at lade en saadan Bestemmelse vedblive at gælde, thi det har dog sin Betydning stadig, ogsaa under normale Forhold, at der i de Moser, som egner sig dertil, kan produceres Tørv paa den billigst mulige Maade. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette den Henstilling til Landbrugsministeren, om det ikke vilde være rimeligt og rigtigt, at der fremkom et Forslag om Ordningen af Forholdene i vore Moser, da der sikkert baade tidligere og nu under Krigen i en hel Masse Moser er produceret Tørv, som aldrig burde være producerede. Man har ødelagt gode Enge for at kunne fremskaffe daarligere Tørv, og mange Steder er Moser, som virkelig egnede sig til at opskæres, og som kunde blive godt Agerland bag efter, ikke blevet udnyttet. Vi trænger til en Ordning paa dette Omraade, og da jeg gaar ud fra, at et saadant Lovforslag maa komme i en nær Fremtid, vil jo Bestemmelsen om Ekspropriation til Vej blive indført der.

Til Venstres Ordfører (Westergaard) skal jeg kun sige, ligesom det ærede Medlem for Rønne-Kredsen (Hauge), at jeg ikke kan tro, det har haft Spor af Indflydelse paa det Forslag, som er udarbejdet af Brændselsnævnet, at der i de tidligere Love var sat den omtalte Tidsbegrænsning. Det er virkelig ikke det, der har været det ledende, den Gang vi tog Stilling til, hvad vi skulde indstille til Indenrigsministeren at gøre i den kommende Tid. Nej, det er Brændselsituationen, som den er nu, der har været afgørende for, hvad der skulde foreslaas.